

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Данас браћо и сестре велики дан, велика радост, велики празник, празник на који нас је Господ позвао да нам дарује себе самога. Налазимо се на почетку Светог Великог поста, на путу којим смо кренули ка Васкрсењу Христовоме. Тај пут траје доста дуго, седам недеља. Па је Света Црква и Господ, у жељи да му помогне, одредио извесне ствари које нам могу помоћи на томе путу. У припреми недељама, Света Црква нас учила да спасење почиње са смирењем. Онда са покајањем у другу недељу, па са сећањем на изгубљени Рај. А данас субота, прва субота великога поста, Света Црква припрема богату трпезу за своја чеда духовна, припрема тело и крв Господа Христа, да се њиме причестимо, и тиме оснажимо себе, своје духовне и физичке снаге, да наставимо наше путовање.

Данас је поред редовног празника и спомен Светог Теодора Тирона. Једнога ученика из четвртог века који је пострадао за веру Православну. У време Јулијана отпадника или одступника, он се је вратио у незнабошце и ако је био примио Хришћанство, и покушавао је да Хришћане поново врати у незнабожачку веру, ако није успевао макар да их оскрнави, па је наредио на почетку Великога поста све намирнице на пијаци, буду покропљене крвљу жртвених животиња, идолских жртви. Народ је престао да купује ту храну, јер није желео да буде оскрвњен тим идолским нечистим жртвама. И Господ се побринуо за своје верно стадо. Свети Теодор Тирон јавио се Епископу цариградском, и наредио му, открио му то шта је цар безбожни умислио, и наредио да објави народу да за време припреме за Свето причешће, за време Часнога поста, кад је то цар Јулијан урадио, да благослови народу да кувају пшеницу и да тиме

се хране. Пшеница кувана са медом заслађена, то је била њима храна.

И зато Света Црква на дан Светог Теодора Тирона, а то је јуче почело са вечерњем, када је било освећено жито у његову част, и на милост Божију коју је указао Цркви својој преко Светог Теодора Тирона. И ми смо, и у свим Црвама се јуче после Литургије пређеосвећених дарова, освећивало жито, и делило народу да окуси као успомену на тај догађај из чевртога века. А ми браћо и сестре треба данас да примимо, наше намирнице хвала Богу нико није кропио крвљу жртвених животиња, али ми сами смо позвани да контролишемо шта једемо у току поста. Постоји храна која у току поста није дозвољена која је забрањена, и Господ је постио четрдесет дана у пустињи и тиме дао пример поста.

И Света Црква је установила одређене постове у току године, када се ми Хришћани, када појачавамо своју молитву, свој труд на своме спасењу, своје уздржање, јер сећамо се речи Господњих да се демонска сила, тај зли род из рода људскога, из душе свакога човека, изгони само постом и молитвом. Тако је пред Васкрсење Христово, Црква одредила пост од седам недеља. Света четрдесетница плус Страсна седмица.

Није добро, што је обичај у нашем народу, код многих на жалост, да посте прву недељу да се причесте и онда прекину пост и онда евентуално задњу недељу, посте пред Васкрс. Тај пост браћо и сестре није Црквени пост, то Црква није благословила и тај пост не води спасењу. Као што преко реке, ако људи почну да граде мост, па с једне стране саграде један метар, па с друге стране реке други метар, ко може онда тим мостом да пређе када у средини је

прекинут. Зато прави Хришћани, Православни Хришћани који се труде на своме спасењу, они знају колико траје Часни Велики пост и труде се да га испоштују у целини.

Само тако наш пост телесни, али спојен са духовним постом, јер једно је пост тела а друго је пост душе. Пост тела је уздржавање од мрсне хране, а духовни пост, пост у души јесте уздржавање од свих грехова наших, од свих рђавих дела од рђавих мисли, од свега онога што је противно закону Божијем. Само такав пост и телесни и духовни јесте за нас спасоносан. Јер човек се састоји из тела и душе а не само из тела.

Тако да водимо рачуна ми браћо и сестре, који смо кренули путем Светих Отаца путем Светога Саве који нам је тај начин поста оставио и утврдио у нашем народу, да останемо верни томе путу, да чувамо веру Православну, којој је сутра у недељу посвећен тај празник недеља Православља. Да се само у тој вери трудимо и тако спасавамо. Јер нема другог имена под небом којим би се могли спасити, сем именом Господа Исуса Христа, и нема вере која би водила спасењу сем вере и Цркве Православне.

Нека Господ прими данашње Свете молитве, молитвама Светог Теодора Тирона чији празник данас славимо, да нам Господ дарује снаге да и ми истрајемо и издржимо, овај Часни пост онако како је Црква прописала, како је Богу угодно, да би смо очишћени постом и молитвом, исповеђеним за своје грехе, и причешћени крвљу и телом Господа Христа, дочекали очишћене душе и срца, Светло Вакрсење Христово, да би смо га доживели у пуној духовној радости, и да би припремали себе на наше васкрсење и на живот у Царству Христовоме, где сви Светитељи Божији

обитавају, да и ми тамо са њима и са свима Светима
анђелима и арханђелима и ми славимо Тројицу
једносушну и нераздељиву, Оца и Сина и Светога Духа,
кроза све векове и сву вечност.

Амин!